Димитър Димитров живеел в къща в кв.Връбница гр.София с родителите си. Въпреки младата си възраст, той вече бил осъждан и лежал в затвора. През 2003 г. с присъда на СГС, влязла в законна сила на 11.03.2003 г. той бил осъден за извършено от него като непълнолетен през 2002 г. престъпление по чл.115 вр. чл.18 ал.1 от НК, за което му било наложено ефективно наказание „Лишаване от свобода" за срок от 3 год. и 2 месеца. След изтърпяване на наказанието, бил освободен от затвора на 28.07.2006 г., когато вече бил навършил пълнолетие.

След излизането си от затвора, Димитров не продължил образованието си. Не искал и да работи. По цял ден се шляел с приятели из квартала, а вечер често посещавал местно заведение, намиращо се на същата улица, на която живеел. Тъй като живеел наблизо, той обикновено напускал барчето последен, заедно със собственика му Васил Атанасов, стопанисващ бара като ЕТ „Васил Атанасов" , който работел сам в заведението. Това дало възможност на Димитров на забележи, какви са навиците на собственика, в колко часа затваря и си тръгва, какъв е маршрута му.Димитров забелязал, че Атанасов всяка вечер след работа прибирал дневния оборот в чантата си, която вземал със себе си, заключвал барчето и си тръгвал с автомобила, който винаги паркирал на едно и също място до заведението.

Димитров решил да причака някоя вечер Атанасов и да му отнеме чантата с парите от оборота. Избрал това да стане някоя съботна вечер, тъй като обикновено в този ден от седмицата заведението било най-посещавано и предположил, че и оборотът би бил най-голям.

Димитров споделил намерението си със своя приятел Иван Стоянов и го помолил да му помогне, като го чака на улицата с автомобила си с включен двигател, за да може да избяга бързо и се укрие, след като вземе чантата с парите.

Първоначално Стоянов се дърпал, тъй като вече имал висящо дело за кражба, но после се съгласил. Двамата се уговорили да се срещнат събота вечерта на 15.12.2008 г. в заведението на Атанасов, да пийнат по бира, но да си тръгнат преди затварянето.След това да изчакат отвън затварянето на бара.Така и направили. След като излезли около 23.00 ч. от барчето, Стоянов се качил в автомобила си, паркиран на около 10 метра от автомобила на Атанасов и запалил двигателя му. Димитров се скрил в близките храсти, държейки в ръце предварително приготвена и укрита в храсталака дебела тояга. В обичайното време, около 23.30 ч. Атанасов излязъл от барчето и заключил вратата му. Носейки чантата си през рамо, той се отправил към колата си. Димитров тихо го последвал и с тоягата му нанесъл силен удар в гърба. От удара, Атанасов загубил равновесие и паднал на земята, като ударил леко главата си в циментов бордюр. Димитров бързо издърпал чантата от рамото му, взел я и тичешком се качил в колата на Стоянов, който веднага потеглил. Двамата отишли в кв."Надежда". По пътя Димитров отворил чантата, където намерил и преброил сумата от 2800 лв. която била от оборота на заведението на Атанасов от деня.

За „услугата", Стоянов получил сумата от 500 лв., а останалите пари взел Димитър Димитров. Стоянов си тръгнал, а Димитров взел такси и отишъл в казино в жк „Люлин 5", където похарчил част от парите. Останалите изхарчил по-късно с приятели.

На Васил Атанасов била оказана помощ от живущи в отсрещната къща двама граждани, които го откарали в „Пирогов", тъй като на челото му имало кървяща рана. След направени изследвания и оказана помощ,той бил освободен за домашно лечение. От болницата сигнализирали за случая на

органите на полицията. Атанасов също подал оплакване в РПУ за липсата на парите от оборота. Посочил и точната сума - 2800 лв. Образувано било досъдебно производство.

От изготвената по делото медицинска експертиза е установено, че в резултат на удара с тоягата по гърба и падането по очи на земята, Атанасов е получил охлузна рана на челото и охлузване в дясната част на гърба, което му е причинило болки и страдания, без разстройство на здравето - леки телесни повреди по смисъла на чл. 130 ал.2 от НК.

В хода на разследването били разпитани като свидетели двете лица, които намерили Атанасов и му оказали помощ. Установено било, че те са и преки очевидци на нападението, което видели лично от прозореца на къщата си, намираща точно срещу бара на Атанасов. И двамата категорично разпознали и посочили като извършител на нападението и отнемането на чантата Димитров, когото познавали добре, тъй като и той живеел наблизо. При извършено разпознаване на лица, и двамата свидетели посочили Иван Стоянов като лицето, което го е чакало на улицата в кола с включен двигател, с която Димитров избягал.

Делото било внесено в съда с обвинителен акт срещу Димитър Димитров и Иван Стоянов. Пострадалият Атанасов предявил граждански иск. В хода на съдебното следствие и двамата подсъдими дали обяснения и направили самопризнания. Подс. Димитров възстановил на Атанасов цялата отнета сума в размер на 2800 лева плюс 18 лв. за чантата, за колкото тя била оценена в оценителната експертиза. Подсъдимите и техните защитници поискали делото да се реши със споразумение.

ВЪПРОСИ

1. Квалифицирайте цифрово и текстово извършеното от Димитър Димитров и Иван Стоянов престъпление.
2. Извършил ли е Димитров престъпление при условията на опасен рецидив?
3. Връщането на отнетата сума на пострадалия от подс.Димитров в хода на съдебното следствие, може ли да окаже влияние върху квалификацията на престъплението при постановяване на присъдата?
4. Може ли да се уважи искането на подсъдимите за решаването на делото със споразумение, при какви условия, до кой момент от делото те могат да направят това?
5. Може ли на Димитър Димитров да се наложи наказание „Лишаване от свобода" при условията на чл. 66 от НК ?

Кадус изтеглен за писмен изпит за прокурори - първоначално назначаване в [illegible] прокуратура [illegible]

На автогарата в гр.Видин Ценов взел такси и указал на шофьора да го закара до едно от близките до града села. Когато автомобилът напуснал града, Ценов извикал на шофьора да спре, извадил от джоба на дрехата си нож и го пробол повече от десет пъти в областта на коремната и гръдната кухина. След това Ценов избутал шофьора в канавката на шосето и отпътувал с автомобила, който изоставил в края на първото населено място, до което достигнал. Пострадалият шофьор бил забелязан от шофьор на друг преминаващ автомобил и бил закаран в болница, където живота му бил спасен. Ценов бил задържан от органите на МВР.

Две седмици по-късно , *разследващ полицай от съответното районно полицейско управление образувал досъдебно производство по чл.212, ал.2 НПК, като извършил оглед на местопроизшествието и свързаните с него претърсване и изземване на следи. След като осъществил редица първоначални следствени действия, разследващият приел, че не е напълно сигурно и безсъмнено доказана виновността на Ценов в извършеното престъпление, предвид на което разследващият на два пъти разпитал Ценов в качеството му на свидетел. Между двата разпита органът на досъдебното производство наложил като обезпечителна мярка възбрана върху собствен на Ценов апартамент. Впоследствие Ценов бил привлечен в качеството обвиняем за отнемане на чуждо моторно превозно средство от другиго с намерение да го ползва и за опит за убийство. След като приключил разследването и съставил заключението си, разследващият полицай за пръв път докладвал делото на прокурора. Прокурорът отменил заключението и дал указания за съставяне на ново такова.

Десет месеца след като получил делото от разследващите, държавният обвинител съставил обвинителен акт срещу подсъдимия за грабеж, придружен с опит за убийство и го внесъл в съответния първоинстанционен съд .

Съдът в състав от един съдия дал ход на делото в съдебно заседание. В него за пръв път в производството встъпил защитник-адвокат като процесуален представител на подсъдимия. Ценов бил признат за виновен и осъден по обвинението на държавния обвинител.

По въззивна жалба на защитника на подсъдимия било образувано въззивно производство. Въззивният състав от двама съдии и трима съдебни заседатели постановил решение, с което изменил присъдата на първата инстанция като увеличил наложеното на Ценов наказание.

ВЪПРОСИ:

1. Дайте наказателно-правна оценка на действията на Ценов.
2. Налице ли е множество престъпления и форми на усложнена престъпна дейност?
3. Допустимо ли е образувано досъдебното производство?
4. Допуснати ли са процесуални нарушения?

Контролен изпус № 1
Галя Христова Илиева № 63
10.07.2009г.
Васил Димитров Петров № 91
Дешкова Ивановна Иванова № 10

В тъмната част на денонощието непълнолетният Гетов проникнал с взлом в магазин за черна техника. Оттам изнесъл система за домашно кино и видеокасетофон с цел да ги продаде и да прибере парите. Пет дни преди това Гетов бил освободен от поправителен дом, където изтърпял наказание седем месеца лишаване от свобода за вещно укривателство по чл.215, ал.2 НК.

Като се прибирал в къщи, Гетов срещнал познатия му Методиев, на когото се похвалил за големия удар. Гетов прибрал отнетите вещи в собствения си гараж, след което с Методиев изпили бутилка водка и се наговорили да се върнат в магазина и да отнемат няколко плазмени телевизора. В изпълнение на взетото решение двамата отишли пред същия магазин. Методиев останал да пази отвън, а Гетов влязъл в магазина и излязъл от него с три телевизора. Когато двамата се отдалечили на около 50 метра, били спрени за проверка от полицай. Методиев ударил полицая с метален прът в областта на слепоочието, вследствие на което пострадалият загубил съзнание. Малко по-късно двамата били задържани от патрул на охранителна полиция.

Предвид на данните по случая, разследващ полицай образувал с постановление досъдебно производство. Той извършил претърсване на гаража на Гетов и иззел от там отнетото от магазина. След седмица разследващият представил в съответния първоинстанционен съд протокола от извършеното действие по разследване за одобряване. Съдия от този съд одобрил протокола.

При предявяване на материалите от разследването разследващият полицай установил, че Гетов е непълнолетен, предвид на което сезирал прокурора. Държавният обвинител дал указания на непълнолетния обвиняем да се назначи незабавно защитник-адвокат. Разследващият изпълнил прокурорските указания, съставил заключение и го изпратил заедно с делото в прокуратурата.

Четири месеца по-късно прокурорът внесъл обвинителен акт в съда срещу подсъдимите Гетов и Методиев за съучастие в грабеж, придружен със средна телесна повреда, а за Гетов – и за кражба по чл.195, ал.1, т.3 НК. При същите фактически обстоятелства и без прокурорът да е изменил обвинението в заседанието на първата съдебна инстанция, съдът осъдил Гетов за две извършени кражби по чл.195, ал.1, т.3 НК, а Методиев – за умишлено причинена средна телесна повреда. На Гетов наред с наказание лишаване от свобода била наложена и конфискация на една-втора от собственото му имущество.

В Ъ П Р О С И :

1. Дайте наказателно-правна оценка на престъпната деятелност на Гетов и Методиев.
2. Налице ли е форма на съучастие?
3. Има ли усложнена престъпна дейност или множество престъпления?
4. Проявени ли са съществени нарушения на процесуалните правила, както и грешки при прилагане на правила на НК?